Organická chemie

- věda, který se zabývá studiem struktury, vlasností, přípravou a použitím organických sloučenin
- je to chemie sloučenin uhlíku s biogenními prvky vodíkem, kyslíkem, dusíkem, sírou, fosforem, hoříček, vápníkem
- základní vlastnost uhíku v organických sloučeninách = čtyřvaznost, důvodem je hybridizace sjednocení energeticky různých orbitalů daného atomu, přičemž vznikají nové orbitaly, tzv. orbitaly hybrididní
- prvně středověk Paracelsus doktoři jsou na to, aby míchali léky iatrochemie (16. st.)
- pak novověk Berzelius živočišné a rostlinné sloučeniny vznikají jenom díky "životní síle" (vis vitalis)
 tzv. vitalistická teorie (18. st.), tato brzo vyvrácena r. 1828 F. Wöhlerem, který v laboratoři z anorg. látky vytvořil org. látku močovinu
- na konci 19. st. průkopník **F. A. Kekulé** definoval, že chemické vlasnosti organických sloučenin souvisí s jejich vnitřní stavbou, pak definoval několik základních postulátu, které platí dodnes
 - uhlík je vždy čtyřvazný z uhlíku vždycky vychází čtyři vazby
 - všechny čtyři vazby atomu uhlíku jsou rovnocenné důvodem je hybridizace viz dále AAAAA
 AAAA OBRÁZEK ZÁKLADNÍ STAV, EXCITOVANÝ STAV
 - uhlíkové atomy mají schopnost vytvářet řetězce otevřené i uzavřené (tedy i cyklické)
 - atomy jsou v nich vázány jednoduchými, dvojnými, nebo trojnými vazbami (vždy tedy tak, aby z jednoho uhlíku vycházely dohromady čtyři vazby)

• hybridizace

- proces sjednocení energeticky různých orbitalů daného atomu, přičemž vznikají nové orbitaly, tzv. hybridní orbitaly
- typy hybridizace:
 - * úplná sp3 čtyři stejné vazby, každá sigma do tetraedru
 - \ast částečná trigonaální sp
2 trojúhelníková 120 stupnů jedna dvojna (sigma, pi), dve jednoduche
 - * částečná lineární sp lineární 180 stupnu, jedna trojna (sigma, dve pi), jedna jednoducha

• klasifikace uhlovodíků

- acyklické
 - * nasycené všechny vazby jednoduché
 - * nenasycené ne všechny vazby jednoduché
- cyklické nedavam AAAAAAAAAAA DODĚLAT stereochemie zabývá se strukturou látek, nauka o prostorovém uspořádání atomů v molekule konstituce a konfigurace konstituce - řazení atomů za sebou konfigurace - umístění atomů v prostoru názvosloví - NAPROSTO DEBILNÍ
- reakce organických látek
 - bývají pomalejší než anorganické, mají složitjší průběh
 - nevyrovnáváme, protože bysme se nedopočítali
 - základní typy
 - * podle způsobu štěpení vazby
 - homolýza rovnoměrné, symetrické štěpení, vnikají radikály částice s jedním volným nepárovným elektronem

- heterolýza nerovnoměrné, nesymetrické štěpení, vznik nových, el. nabitých částic jedna část si odtáhne elektrony, jedna ne
- * podle charakteru částic v reakci
 - · elektrofilní vzniklé částice vyhledávají záporný náboj (vyhledávají přebytek elektronů), tedy jsou kladně nabité, např ${\cal H}^+$
 - · nukleofilní částice vyhledávají kladný náboj (mají přebytek elektronů), tedy jsou záporně nabité, např. OH^-
 - · radikálové částice nesoucí nepárový elektron, velice reaktivní
- * podle celkové změny na substrátu na tom, co vchází do reakce
 - · substituce = nahrazování = zaměňování dochází k náhradě jednoho nebo více atomů (jedné nebo více atom. skupin) substrátu jiným atomem nebo skupinou atomů ite
 - 1. radikálová dochází k homolytickému štěpení pomocí radikálů, má tři fáze
 - (a) iniciace jde nám o vznik radikálů
 - (b) propagace jde nám o samotnou reakci
 - (c) terminace jde nám o zánik radikálů a o izolaci produktů
 - 2. elektrofilní reakce s elektrofilním činidlem, které vzniká v průběhu reakce, např. nitrace benzenu
 - 3. nukleofilní nukleofilní činidlo reaguje s uhlíkovým atomem s částečně kladným nábojem
 - eliminace = odštěpení = odejmutí děj, při kterém se uvolňuje molekula jednoduché, většinou anorganiceké látky, kvůli čemuž vzniká v molekule substrátu násobná vazba, nebo se zvyšuje její násobnost
 - 1. dehydratace osštěpují se molekuly vody
 - 2. dehdrogenace odštěpují se atomy vodíku
 - 3. dehydrohalogenace odštěpují se molekuly halogenovodíků
 - · adice = připojení = opak eliminace vecpeme tam molekulu, snížíme násobnost vazby
 - 1. elektrofilní elektrofilní činidlo reaguje s pi-elektrony násobných vazeb uhlíku
 - 2. nukleofilní nukleofilní činidlo se aduje na uhlík ve vazbě nesoucí částečný kladný náboj, probíhají na dvoujnou vazbu C=O
 - molekulový přesmyk = isomerace, reakce v jejímž průběhu dochází k přesunu (přeskupení) určitých atomů z jednoho místa v molekule na místo jiné, aniž se měni chemické složení (souhrnný vzorec) v dané sloučenině
- v organice najdeme i běžné redoxní a acidobazické reakce

• zápis reakce

- reakční schéma zjednodušený zápis reakce: suroviny \rightarrow produkty OBRAZEKOBRAZEK
- reakční mechanismus podrobný popis přeměny výchozích látek na produkty včetně popisu všech meziproduktů OBRAZEKOBRAZEK
- pravidla pojmenovávání org. sloučenin
 - viz obrázek OBRAZEKOBRAZEK na discordu
 - začínáme nasycenými uhlovodíky alkany
 - * musíme najít tzv. základní hybrid nejdelší řetězec, nejvíce násobných vazeb a nejvíce vedlejších řetězců substituentů a pojmenuju ho podle počtu uhlíků (níže) s příponou -an
 - * tento pak očísluju ze směru, kde mám dříve substituent (když jsou substituenty stejně, tak porovnávám druhé substituenty, třetí substituenty, ...) a substituenty taky pojmenuju podle počtu uhlíků, ale přípona je -yl, před ně ještě přidám číslovku uhlíku základního hydridu lokantu, na který je připojený, když je jich více stejných tak čísla dávám za sebe, odděluju čárkou a píšu di-,tri-,...

- * pak to spojuju pomlčkama, substituenty seřazuju podle abecedy (příčemž ignoruju předpony di-, tri-, ..., cyklo-, takže např. 1-ethyl-1,2-dimethyl), mezi posledním substituentem a názvem základního hydridu pomlčka není, takže např. 4-ethyl-3-methylhexan
- * když mám někde cyklickou část, tak je to vždy základní hydrid, před její název dám cyklo- a číslování bude zase takové, aby součet čísel lokantů se substituenty byl co nejmenší (ekvivalentní s pravidlem pro necyklické uhlovodíky), takže např. 4-ethyl-1,1,2-trimethylcyklohexan
- * můžeme mít uhlovodík s nějakou volnou vazbou, že se od něj něco odtrhlo (on se od něčeho odtrhl), pak názvosloví funguje pořád stejně, ale představím si tu volnou vazbu jako substituent beze jména, tedy jen číslo lokantu a -yl a toto napíšu až nakonec, za jméno hlavního řetězce, takže např. propan-2-yl; popř. si můžu vybrat základní řetězec tak, aby na té volné vazbě začínal, pak i hlavní řetězec nazvu jako -yl (ne jako -an) a číslo vynechám (protože tedy vždy 1), takže např. 1-methylethyl, btw vždycky dávám v číslování přednost volné vazbě před ostatníma srandárnama
- * když to všecho poskládám když mám větvený substituent tak tu vazbu, kterou se připojuje na hlavní hydrid beru jako volnou, podle toho taky pojmenovávám, pak to poskládám dohromady, názvy substituentů ve větveném substituentu se řadí absolutně podle abecedy (včetně di-, tri-, ..., cyklo-), toto všechno dám do závorky a už se k tomu chovám jako k normálnímu názvu (před to číslo lokantu hl. hydridu, pomlčku, po něm pomlčku, popř. jestli je to jako poslední substituent tak po něm nenapíšu pomlčku)
- * názvy podle počtu uhlíků
 - · meth -
 - \cdot eth -
 - · prop -
 - · but -
 - · pent -
 - \cdot hex
 - \cdot hept
 - \cdot okt
 - \cdot non
 - · dek
 - \cdot undek
 - \cdot dodek ...
 - · ikos ...
 - · triakont